

[Lysholm Christensen]

rende tidspunkt ikke har råd til en udbredt orlovsordning, hvor medarbejdere kan få fri til videreuddannelse.

Vi ser gerne, at det kommer senere, og vi har med glæde noteret os, at dette her er en forsøgsordning, som skal løbe i 3 år, og vi ser med forventning frem til, hvad der kan ske ved overenskomstforhandlingerne i 1991. Hvis det ikke fører til et positivt resultat i retning af en eller anden orlovsordning, så må vi se på det igen, men vi har en vis forventning om, at der vil ske noget i løbet af denne forsøgsperiode.

Vi finder det altså udmærket, at der hermed bliver stillet 50 mio. kr. til rådighed som kompensation for indtægtstab, og vi tilsiger vor støtte til udvalgsarbejdet.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil også her gerne takke de ordførere, som har kunnet tilslutte sig lovforslaget, og dem, der havde betænkeligheder, men som jeg gerne vil se stemme imod forslaget, når tiden er inde. Derfor må jeg konstatere, at medmindre jeg og mange andre skal blive meget overrasket, vil der være et flertal for dette forslag.

Jeg mener personligt, at vi med dette forslag tager et meget vigtigt skridt i retning af at give en stor gruppe medborgere nogle uddannelsesmuligheder, som de ikke tidligere har haft, nemlig dem, der som børn og unge, men måske især unge, ikke fik chancen for at være med i de mange uddannelses tilbud, som det offentlige i øvrigt stiller til rådighed.

Jeg må sige først til fru Jytte Andersen, som på Socialdemokratiets vegne her talte om, at dette forslag var dybt deprimerende – jeg har citeret nogenlunde direkte – dybt skuffende, at der her var tale om et pjuskeforslag, som formentlig havde set dagens lys uden orlovsret, fordi – og dér mener jeg fru Jytte Andersen var helt nede på børnehveplanen – det var prisen for en ministerpost til kulturministeren. Her mener jeg debatten må standse, hvis vi skal have noget ordentligt ud af det.

Dette forslag tager udgangspunkt i 10-punkts-programmet, og jeg er nødt til at minde fru Jytte Andersen om, at også dengang fejlede fru Jytte Andersen og hendes parti, nemlig ved at stemme imod 10-punkts-programmet, som på en række områder siden hen har givet anledning til en række væsentlige initiativer.

Det forekommer mig, at det er rigtigt, når det også blev citeret forleden dag, at fru Jytte Andersen, Socialdemokratiet, er ved at melde sig ud af voksenundervisningen og er ved at overlade den til andre. Det går jo også helt godt. Jeg synes bare, det er ærgerligt, jeg synes ikke, Socialdemokratiet er tjent med det, og jeg synes ikke, sagen er tjent med det.

Jeg medgiver helt, at fru Jytte Andersen kan være skuffet, når der ikke er en orlovsdel med på dette tidspunkt, fordi der jo alle dage har været en stor forventning om det i Socialdemokratiet og i fagbevægelsen. Jeg må jo dog minde om, at det aldrig har haft så høj en prioritet, at Socialdemokratiet for alvor har sat det på dagsordenen her i Tinget, og at det aldrig har haft så høj en prioritet, at fagbevægelsen har ønsket at gøre orlovsret til et centralt anliggende, skønt man har diskuteret den sag igennem 10-15 år.

Nu har vi via 10-punkts-programmet taget hul på den del af det, der sikrer, at voksne i beskæftigelse kan få en lønkomensation, når de tager fri til uddannelse. Jeg er ganske overbevist om, at den ordning, som vi nu indleder med at stille 50 mio. kr. til rådighed, vil vise sig at blive en god start på ordningen. Vi kommer i de næstkommende år til at gøre nogle gode erfaringer.

Jeg skal svare hr. Holger K. Nielsen allerede nu, at det er vores ønske, at de midler på 50 mio. kr., der er afsat på dette års finanslov, skal videreføres som nye midler i de næstkommende år, indtil vi, som lovforslaget lægger op til, skal revidere loven i 1992.

Jeg er helt sikker på, at vi her kan gøre nogle nyttige erfaringer med henblik på at sikre voksne i beskæftigelse nogle nye uddannelsesmuligheder. Og jeg gør også opmærksom på, som det jo i øvrigt er fremhævet af flere ordførere, at der er tale om, at denne lovgivning i særlig grad tilgodeser voksne, som ikke har fået andel i tidligere uddannelses tilbud, f.eks. korttidsuddannede eller voksne med en utilstrækkelig uddannelse, sådan som samfundet nu stiller krav til det enkelte menneske i vore dage.

Der er altså en klar prioritering af medborgere, som ikke tidligere har haft de samme muligheder for at få andel i uddannelses tilbud. Det synes jeg er et stort og vigtigt skridt at tage, og derfor kan jeg slet ikke forstå fru Jytte Andersens overdramatiserede bemærkninger om dette forslag.